

Mál nr. 268/2020**M og
V v/ ábyrgðartryggingar vinnuveitanda.****Þjónustustúlka á hóteli slasaðist er hún rann á gólfi í sturtuklefa í hótélherbergi.****Gögn.**

Málskot, móttekið 13.8.2020, ásamt fylgigögnum.

Bréf V, dags. 28.8.2020, ásamt fylgigögnum.

Málsatvik.

M starfaði sem þjónustustúlka m.a. við þrif á nánar tilgreindu hóteli í eigu A. Hinn 27. júní 2019 var M að þrifa sturtuklefa í einu herbergja hótelsins. Rann hún þá á bleytu á gólfinu og varð fyrir talsverðum meiðslum og var flutt á sjúkrahús til skoðunar og meðferðar. M kveður sturtugólfíð hafa verið óvenju hált umrætt sinn, líkt og leifar af sjampói eða öðrum hálum vökva hafi verið á gólfinu. Þá hafi lýsing í sturtuklefanum verið lítil og erfitt að gera sér grein fyrir hvort bleyta eða hálka hafi verið á gólfinu eður ei. Gólfflísarnar hafi verið dökkar og hálar, einkum þegar bleyta lá á þeim og engar mottur hafi verið til staðar til að koma í veg fyrir að fólk hrasaði á þeim. Slysið var tilkynnt Vinnueftirliti ríkisins með tilkynningu, dags. 5. júlí 2019.

Kveður M aðstæður í sturtuklefanum hafa verið óforsvaranlegar og slysið megi rekja til þess að A og starfsmenn hans hafi brotið gegn ákvæðum laga nr. 46/1980 um aðbúnað, hollustuhætti og öryggi á vinnustöðum og reglugerðum settum samkvæmt þeim í því skyni að treysta stöðu starfsmanna hér á landi með því að tryggja vinnuöryggi þeirra frekar. Er í þessu efni vísað til 13. gr. laga nr. 46/1980 og ákvæða í reglugerð nr. 581/1995 um húsnæði vinnustaða. Enn fremur hafi A ekki gert skriflega áætlun um öryggi og heilbrigði á vinnustaðnum, sbr. 65. gr. laga nr. 46/1980, né heldur hafi A veitt M kennslu eða tilsögn við framkvæmd verksins frá því hún hóf störf. Hafi M sinnt þrifum í sturtuklefanum umrætt sinn líkt og hún var von að gera. Þá er og byggt á því af hálfu M að slysið hafi ekki verið tilkynnt Vinnueftirliti ríkisins eins og A bar að gera samkvæmt 79. gr. laga nr. 46/1980. Verði því að leggja frásögn M til grundvallar að flísar á sturtugólfinu hafi verið óvenju hálar umrætt sinn og erfitt hafi verið að gera sér grein fyrir því sökum þess hve dökkar flísarnar voru og raflýsing dræm.

Hefur M krafist bóta úr ábyrgðartryggingu A hjá V vegna þess líkamstjóns sem hún hlaut í slysinu. V hefur hafnað bótaskyldu.

Álit.

Lögregla var ekki kvödd á vettvang þegar slysið varð og Vinnueftirliti ríkisins var ekki tilkynnt um slysið fyrr en rúmri viku síðar. Slysið og aðstæður á vettvangi voru ekki rannsakaðar af þess hálfu. Að því marki sem gögn málsins sýna ekki fram á annað þykir mega leggja frásögn M af slysinu og tildrögum þess til grundvallar þegar mat er lagt á það hvort slysið verði rakið til atvika sem A ber ábyrgð á.

Af fyrirliggjandi ljósmyndum má ráða að millbrúnar flísar eru á öllu baðherbergisgólfinu, þ. á m. í sturtuklefanum án þess að gólfíð þar sé afmarkað sérstaklega. Reyklitað gler afmarkar hins vegar sturtuklefan frá baðherbergisrýminu.

Meðal gagna málsins er lýsing á ensku frá söluaðila gólfflísanna á öryggi þeirra með tilliti til hálkuvíðnáms. Samkvæmt lýsingunni eru umræddar flísar í svonefndum flokki R11 yfir flísar með hálkuvörn og eru taldar vera öruggar fyrir bæði þurr og blautt umhverfi, sem gerir þær fullkomnar til notkunar á heimilum, svo sem þar sem raki er, eins og í baðherbergjum og eldhúsum, forstofum og jafnvel stofum. („Similarly to the R12, floor tiles in the R11 Anti Slip category are considered to be secure for both dry and wet environments, which makes them perfect for use in home environments varying from damper areas such as bathrooms and kitchens, to hallways and even living rooms.“) Verður samkvæmt þessu að leggja til grundvallar að þær flísar sem voru í sturtuklefanum hafi fullnægt nauðsynlegum öryggisstöðlum þannig að þær hafi mátt nota á sturtugólfinu. M mun hafa starfað hjá A um þriggja ára skeið þegar slysið varð. Vinna við þrif, eins og M vann við þegar slysið varð, er tiltölulega einfalt og krefst í raun ekki sérstakra leiðbeininga til að geta sinnt því á öruggan og

fullnægjandi hátt. Ekkert haldbært liggur fyrir í málinu sem bendir til að slysið megi rekja til þess að skriflegt áhættumat hafi ekki verið gert varðandi þennan verkþátt. Jafnvel þótt lýsing í sjálfum sturtuklefanum hafi verið eitthvað minni en annars staðar í baðherberginu er ekkert haldbært komið fram sem gefur ástæðu til að ætla að slysið megi rekja til hinnar skertu lýsingar. Jafnvel þótt gólfíð hafi verið hálla en venjulega, svo sem vegna þess að sápuleifar hafi legið á því verður ekki talið að það verði virt öðrum starfsmönnum A til sakar. Að öllu virtu verður því ekki litið svo á að slysið verði rakið til atvika sem A ber ábyrgð á. M á því ekki rétt á bótum úr ábyrgðartryggingu A hjá V.

Niðurstaða.

M á ekki rétt á bótum úr ábyrgðartryggingu A hjá V.

Reykjavík, 22. október 2020.

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Valgeir Pálsson lögm.

Hildigunnur Hafsteinsdóttir lögfr.